

התמודדות עם מריבות בין ילדים

מדוע ילדים רבים?

רבים בין ילדים נובעים פעמים רבות מתחרות טבעית על חלל וצעצועים משותפים ועל תשומת לב מוגבלת. הרקע לריבים בין אחים הוא לרוב ביטוי של תחרות על אהבת הורים וקבלת אישורם. בתפיסת עולם של ילד, אהבה היא סופית ומוגבלת ולכן, זהו יצר הישרדותי להילחם עליה, כיוון שפרושה ביטחון, הגנה ותמיכה. אדלר טען שילדים רבים לעיתים במטרה לבסס את תחושת השייכות שלהם.

ההשלכות של התערבות הורים במריבות:

1. פעמים רבות המעורבות ההורית רק גורמת להחרפת המצב – מאחר והמלחמה על תשומת הלב והשייכות מסלימה.
2. ההורה ניצב בתפקיד בלתי אפשרי של להיות השופט. התוצאה היא שתמיד אחד הילדים חש דחוי מאחר וההורה מעדיף ילד אחר על פניו. כמו כן, לילד שמקבל חסות מועבר המסר שהוא חלש וזקוק להגנה (חסות יתר) כיוון שאינו מסוגל להתמודד לבד.
3. נמנעת הלמידה החברתית של ניהול משא ומתן, פשרה, מתי כדאי לי לעמוד על שלי ומתי לוותר, להיות מודע למגבלות הכוח שלי וכיצד לשמור על זכויותיי. מועבר מסר ברור שלא ניתן לסמוך על הילדים להתמודד עם מחלוקת לבד.

מתי כן להתערב?

1. כאשר מעורבת אלימות פיזית או התעללות מילולית או רגשית.
2. כאשר הילדים הגיעו למבוי סתום ואינם מוצאים פתרון.
3. כאשר המריבה משפיעה על כל המשפחה.

איך להתערב?

מטרת ההתערבות ההורית היא לעזור לילדים להגיע למשא ומתן ביניהם ולא ליישב ביניהם את הקונפליקט או להכריע לטובת אחד הצדדים. לכן, על ההתערבות להיות ניטרלית ככל האפשר ולהעביר לילדים את המסר שסומכים עליהם שהם מסוגלים להסתדר בכוחות עצמם. ההורים מאמנים את הילדים בניהול מו"מ על ידי כך שהם נותנים להם את הכלים ומאפשרים לילדים להחליט בסופו של דבר כיצד לנהוג. חשוב מאוד להימנע מביקורת על עצם המריבה ולהבין שזו התנהגות אנושית חברתית טבעית, המאפשרת למידה וצמיחה.